

WYKŁAD 22

ZBIORY J-MIERZALNE, TW FUBINIEGO

24 maja

PO JAKICH ZBIORACH WOLNO CAŁKOWAĆ?

Całka Riemanna zdefiniowana została dla funkcji ograniczonej na odcinku $D \subset \mathbb{R}^n$. W toku analizowania tego pojęcia okazało się, że całkowalne są funkcje, których zbiór punktów nieciągłości jest miary Lebesgue'a 0. Porównując się tym twierdzeniem możemy rozszerzyć klasę zbiorów po których można całkować. W dalszym ciągu zakładając będziemy, że zbiór K po którym całkujemy jest ograniczony, tzn istnieje kostka $D \subset \mathbb{R}^n$ taka, że $K \subset D$.

FUNKCJA CHARAKTERYSTYCZNA: $\chi_K: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ $\chi_K(x) = \begin{cases} 1 & x \in K \\ 0 & x \notin K \end{cases}$

"Pomysłem" na $\int_K f$ jest $\int \chi_K f$. Z całą pewnością do tej całki nie daje wkładu wartości f spoza $D \supset K$. W ogóle f nie musi być określone poza K . Zauważyć można rozszerzyć na D każdą wartość zero dla $x \notin K$. Nie ma to wpływu na wartość $\chi_K f$ ani na ewentualną całkowalność. Warunki na K dostajemy analizując całkowalność funkcji $\chi_K f$ dla $f \in \mathcal{R}(D)$.

TWIERDZENIE: $\forall f \in \mathcal{R}(D) \quad \chi_K f \in \mathcal{R}(D) \Leftrightarrow \partial K$ jest zbiorem miary zero

DOWÓD Oznaczmy $\mathcal{N}(f)$ - zbiór punktów nieciągłości funkcji f . Jest jasne, że $\mathcal{N}(\chi_K f) \subset \mathcal{N}(\chi_K) \cup \mathcal{N}(f)$. Ponadto $\mathcal{N}(\chi_K) = \partial K$.

$\Rightarrow$ Weźmy jako f funkcję stałą $f(x) = c$. Wówczas $f \in \mathcal{R}(D)$ bo $\mathcal{N}(f) = \emptyset$. Mamy też $\mathcal{N}(\chi_K f) = \mathcal{N}(\chi_K) = \partial K$. Całkowalność $\chi_K f$ oznacza że ∂K jest miary zero.

$\Leftarrow$ Jeśli ∂K miary zero to $\chi_K \in \mathcal{R}(D)$ bo $\mathcal{N}(\chi_K)$ miary zero. Skoro $f \in \mathcal{R}(D)$ to także $\mathcal{N}(f)$ miary zero. $\mathcal{N}(f) \cup \mathcal{N}(\chi_K)$ miary zero (bo suma zbiorów miary zero). $\mathcal{N}(f\chi_K)$ miary zero (bo podzbiór zbioru miary zero) ■

Całkować można po zbiorach ograniczonych, których brzeg jest miary zero! ↗

Takie zbiory nazywamy **mierzalnymi w sensie Jordana** (albo **Jordanowsko mierzalnymi** albo **J-mierzalnymi**)

Jeśli $K \subset \mathbb{R}^n$ jest J-mierzalny to licząc $m(K) = \int_D \chi_K = \int_K 1$ nazywamy **miarę Jordana** funkcję f .

WŁASNOŚCI ZBIORÓW J-MIERZALNYCH: jeśli K, L są J-mierzalne to
(1) $K \cap L$ jest J-mierzalny, (2) $K \cup L$ jest J-mierzalny (3) $K \setminus L$ jest J-mierzalny. Ponadto, jeśli $K \cap L = \emptyset$ to $m(K \cup L) = m(K) + m(L)$
 $m(K \setminus L) = m(K) - m(K \cap L)$

Dowód: $\partial K = \overline{K} \setminus \text{Int}(K)$

$$(1) \quad \partial(K \cap L) = \overline{K \cap L} \setminus \text{Int}(K \cap L) \subset \overline{K} \cap \overline{L} \setminus \text{Int}(K \cap L) = (\overline{K} \cap \overline{L}) \setminus (\text{Int}(K) \cap \text{Int}(L))$$
$$\overline{K \cap L} \subset \overline{K} \cap \overline{L} \quad \text{Int}(K \cap L) = \text{Int}(K) \cap \text{Int}(L)$$

$= [(\overline{K} \cap \overline{L}) \setminus \text{Int}(K)] \cup [(\overline{K} \cap \overline{L}) \setminus \text{Int}(L)] \subset \partial K \cup \partial L$ ten jeśli ∂K i ∂L są miary zero to $\partial(K \cap L)$ też jest miary zero.

$$(2) \quad \overline{K \cup L} = \overline{K} \cup \overline{L}$$
$$\text{Int}(K \cup L) \supset (\text{Int}(K) \cup \text{Int}(L))$$

$$\partial(K \cup L) = \overline{K \cup L} \setminus \text{Int}(K \cup L) = (\overline{K} \cup \overline{L}) \setminus \text{Int}(K \cup L) \subset (\overline{K} \cup \overline{L}) \setminus (\text{Int}(K) \cup \text{Int}(L))$$
$$= [\overline{K} \setminus (\text{Int}(K) \cup \text{Int}(L))] \cup [\overline{L} \setminus (\text{Int}(K) \cup \text{Int}(L))] \subset \partial K \cup \partial L$$
 czyli jeśli

∂K i ∂L miary zero to $\partial(K \cup L)$ też miary zero.

Mozemy teraz policzyć miary:

$$\chi_K + \chi_L = \chi_{K \cup L} + \chi_{K \cap L}$$

$$m(K \cup L) = \int_D (\chi_K + \chi_L) - \chi_{K \cap L} \underset{\substack{\uparrow \\ K \cap L = \emptyset}}{=} \int_D \chi_K + \int_D \chi_L = m(K) + m(L)$$

← rozłączane

$$K \cap L = \emptyset$$

$$K = (K \setminus L) \cup (K \cap L) \quad m(K) = m(K \setminus L) + m(K \cap L)$$

↓

$$m(K \setminus L) = m(K) - m(K \cap L)$$

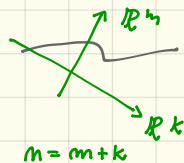
Zbiory po których my będziemy zazwyczaj całkować to takie, których brzeg jest kawałkami powierzchni mniejszego wymiaru. Takie zbiory są j -mierzalne. Mamy to.

FAKT: Zbiór, którego brzeg jest lokalnie wykresem ciągłego odwzorowania jest j -mierzalny.

DOWÓD: Wystarczy pokazać, że dobre odwzorowanie $F: \mathbb{R}^k \rightarrow \mathbb{R}^m$ $k < m$ ciągłego jest miary zero. Weźmy $D_k \subset \mathbb{R}^k$ kostka domknięta o więc warunku. $F|_{D_k}$ jest jednostajnie ciągła, zatem

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0: F(D_k(x, \delta)) \subset D_m(F(x), \varepsilon)$$

$$D_k(x, \delta) = [x_1 - \delta, x_1 + \delta] \times \dots \times [x_k - \delta, x_k + \delta]$$

Wykres $F|_{D_k(x, \delta)}$ jest zawarty w $\underbrace{D_k(x, \delta)}_{(2\delta)^k} \times \underbrace{D_m(F(x), \varepsilon)}_{(2\varepsilon)^m}$. D_k można podzielić

na kawałki miary δ^k i wtedy cały wykres jest zawarty w zbiorze o miarze mniejszej niż $m(D_k) \cdot (2\varepsilon)^m$ zatem biorąc małe ε ...

WŁASNOŚCI $\int_K f$ - w większości oczywiste - nie dowodzimy
 M, K, L - mierzalne
 $f \in \mathcal{R}(K)$

(1) $f \in \mathcal{R}(K)$ i $L \subset K$ to $f \in \mathcal{R}(L)$

(2) $m(K)=0 \Rightarrow \int_K f = 0$

(3) $K = L \cup M$ i $\text{Int } L \cap \text{Int } M = \emptyset$

$$\int_K f = \int_L f + \int_M f$$

(4) Całka $\int_K f$ jest liniowa

(5) $f, g \in \mathcal{R}(K) \Rightarrow f \cdot g \in \mathcal{R}(K)$

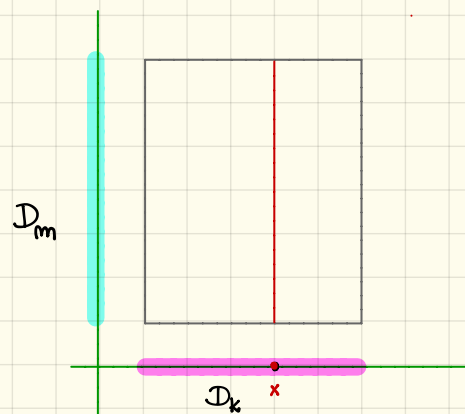
(6) $|f| \in \mathcal{R}(K) \quad \left| \int_K f \right| \leq \int_K |f|$

(7) Tw o wartości średniej $g \geq 0 \quad \int_K f \cdot g = \mu \int_K g$ dla pewnego $\inf_K f \leq \mu \leq \sup_K f$

(7a) Jeśli f ciągła i K spójny to $\exists \xi \in K$ taki że $\mu = f(\xi)$

MOŻEMY TERAZ W KOŃCU PRZEJŚĆ DO PRAKTYCZNYCH RACHUNKÓW:

Weźmy $n = k+m$ D_k, D_m kostki w $\mathbb{R}^k$ i $\mathbb{R}^m$ odpowiednio. $D = D_k \times D_m$
 kostka w $\mathbb{R}^n$, $f \in \mathcal{R}(D)$

Dla $x \in D_k$ definiujemy

$$d(x) = \int_{\bar{D}_m} f(x, \cdot)$$

↑
dolna

$$g(x) = \int_{D_m} f(x, \cdot)$$

↑
górna

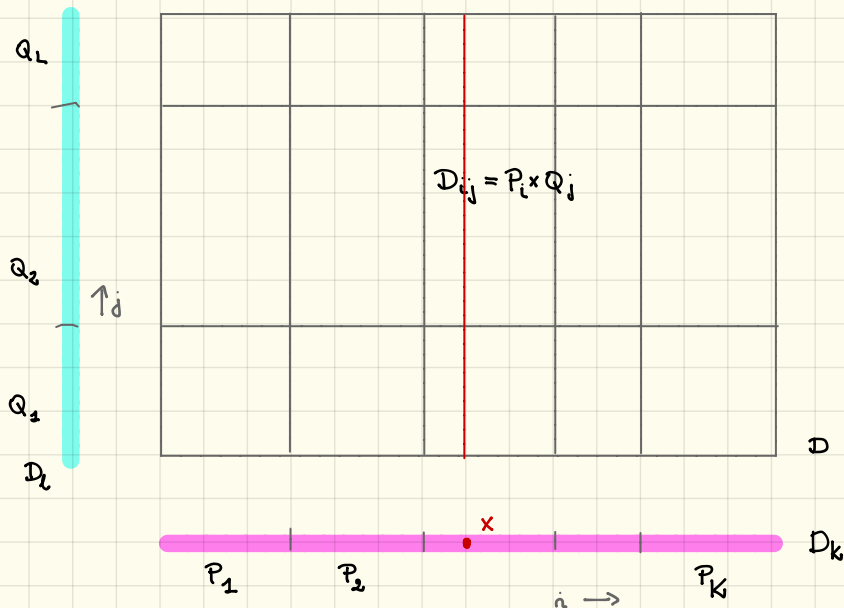
TWIERDZENIE FUBINIEGO:

$d, g \in \mathcal{R}(D_k)$ oraz $\int_D f = \int_{D_k} d = \int_{D_k} g$

5

Uwaga - problem polega na tym, że $f \in R(D)$ nie pociąga za sobą tego że $f(x, \cdot) \in R(D_m)$. Stąd potrzeba rozważania całek górnych i dolnych.

DOWÓD

$$f_{ij} = \inf_{D_{ij}} f \quad F_{ij} = \sup_{D_{ij}} f \quad \underline{S}(\mathcal{T}_1 f) = \sum_{i,j} f_{ij} m(D_{ij}) = \sum_{i,j} f_{ij} m(P_i) m(Q_j)$$

$$\overline{S}(\mathcal{T}_1 f) = \sum_{i,j} F_{ij} m(P_i) m(Q_j) \quad f_j(x) = \inf_{Q_j} f(x, \cdot) \quad F_j(x) = \sup_{Q_j} f(x, \cdot)$$

$$\underline{S}(\mathcal{T}_1 f) = \sum_i \left(\sum_j \underbrace{f_{ij} m(Q_j)}_{\substack{\uparrow \\ f_j(x_i) \quad x_i \in P_i}} \right) m(P_i) \leq \sum_i \left(\sum_j \underbrace{f_j(x_i) m(Q_j)}_{\substack{\uparrow \\ \underline{S}(\mathcal{T}_2, f(x_i, \cdot))}} \right) m(P_i) \leq \sum_i d(x_i) m(P_i)$$

$$= S(\mathcal{T}_k, (x_i), d)$$

↑ suma wypunktowana

6

To samo dla $\bar{S}$

$$\begin{aligned}\bar{S}(\mathcal{T}, f) &= \sum_i \left(\sum_j F_{ij} m(Q_j) \right) m(P_i) \geq \sum_i \underbrace{\left(\sum_j F_j(x_i) m(Q_j) \right)}_{\bar{S}(\mathcal{T}_k, f(x_i, \cdot))} m(P_i) \geq \sum_i g(x_k) m(P_i) \\ &= S(\mathcal{T}_k, (x_i), g) \\ &\quad \uparrow \text{suma wypunktowana}\end{aligned}$$

Mamy: $\underline{S}(\mathcal{T}, f) \leq S(\mathcal{T}_k, (x_i), d)$ $S(\mathcal{T}_k, (x_i), g) \leq \bar{S}(\mathcal{T}, f)$
 ale $\forall x \quad d(x) \leq g(x)$

Zatem $\underline{S}(\mathcal{T}, f) \leq S(\mathcal{T}_k, (x_i), d) \leq S(\mathcal{T}_k, (x_i), g) \leq \bar{S}(\mathcal{T}, f) \quad (*)$

↖ dowolnie bliskie ↗

Mamy więc z faktu, że

$$\underline{S}(\mathcal{T}, f) \leq S(\mathcal{T}_k, (x_i), d) \leq \bar{S}(\mathcal{T}, f) \text{ wynika całkowalność } d$$

z faktu, że

$$\bar{S}(\mathcal{T}, f) \leq S(\mathcal{T}_k, (x_i), g) \leq \bar{S}(\mathcal{T}, f) \text{ wynika całkowalność } g$$

I ostatecznie z $(*) \quad \int_{\mathcal{D}_d} d = \int_{\mathcal{D}_g} g = \int_{\mathcal{D}} f.$ ■

W twierdzeniu Fubiniego istotne jest założenie o całkowalności f .